

зниження ризиків вчинення злочинів в інформаційній сфері і нейтралізацію потенційних шкідливих наслідків для користувачів і власників інформації, що є об'єктом злочинного посягання.

З огляду на вищезазначене при дослідженні питання попередження злочинності в інформаційному світі можна виділити такі попереджувальні заходи як вдосконалення законодавчої бази шляхом розширення переліку злочинів в інформаційній сфері у зв'язку із створенням новітніх інформаційних технологій за які буде передбачено кримінальну відповідальність. Окрім цього, необхідним є проведення добору кваліфікованих кадрів, що мають навички в технологічній сфері для розробки програм із формування інформаційної безпеки. Також доречним було б проведення навчання серед користувачів для ефективної протидії можливим загрозам. Ще одним заходом попередження інформаційної злочинності є застосування зарубіжного досвіду та співробітництво із іншими країнами, оскільки дана злочинність має транснаціональний характер.

Таким чином, ознайомлення з мережевим захистом, збереженням цифрових доказів, ідентифікація змісту даних, встановлення для постачальників послуг Інтернет та інших послуг зв'язку відповідних вимог є запорукою безпечного інформаційного простору в глобалізованому світі.

Література

1. Аналітичний журнал «Ракурс» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://racurs.ua/212-vysokie-tehnologii-na-službe-organizovannou-prestupnosti>
2. Синєокий О.В. Кримінально-правова політика у сфері високих інформаційних технологій / О.В. Синєокий. – Х.: Право, 2010. – 360 с.
3. Онищенко Ю.М. Попередження кіберзлочинності – як складова частина державної політики в Україні / Ю.М. Онищенко, О.В. Орлов // Розвиток системи державного управління в Україні. – 2014. – С. 7.

УДК 343(043.2)

Галайко Ю.В., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Катеринчук К.В., к.ю.н., доцент

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ОРГАНІЗОВАНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ

Організована злочинність, мабуть, є найбільш складним, багатогранним та небезпечним явищем, яке посягає, насамперед, на

політичну, економічну, соціальну, правову та моральну сфери суспільства. Це системно пов'язана сукупність злочинів, учинених учасниками стійких, ієрархізованих, тих, що діють планомірно, злочинних структур (груп, співтовариств, асоціацій), діяльність яких прямо чи опосередковано взаємно підтримується та узгоджується, будучи спрямованою на отримання максимального прибутку зі злочинного бізнесу на визначеній території або у визначеній сфері, що взята під її контроль [1, с. 248]. Сучасна організована злочинність становить небезпеку не лише національним інтересам окремих держав, а й пряму загрозу міжнародній безпеці, набуваючи транснаціонального характеру. Особливу небезпеку організована злочинність утворює для країн із нестабільною соціально-політичною та економічною обстановкою, що знаходяться у стані економічної і політичної трансформації, до яких належить й Україна.

Для визначення тенденцій розвитку організованої злочинності в Україні важливим є аналіз даних, що містяться у статистичних звітах Міністерства внутрішніх справ України та Міністерства статистики України за трьома основними показниками: а) кількістю виявлених організованих груп та злочинних організацій; б) кількістю осіб, які вчинили злочин у їх складі; в) кількістю злочинів, вчинених організованими групами та злочинними організаціями, що були розслідувані органами досудового розслідування. Найбільшу соціальну небезпеку становлять умисні вбивства, вчинені на замовлення на ґрунті протистоянь між організованою групою та злочинною організацією, які вчинюються особливо небезпечним способом з використанням вогнепальної зброї та вибухових пристроїв і переважно у багатолюдних місцях. Більшість вбивств «на замовлення» залишаються нерозкритими, що призводять до загальнонаціонального резонансу в суспільстві, викликає недовіру громадян у спроможність держави захистити їхнє життя та здоров'я, підривають авторитет влади. Зважаючи на зростання кількості вбивств, вчинених «на замовлення» та їх нерозкриття, Президент України у листі від 23 березня 2007 р. до Прем'єр-міністра України з приводу діяльності Міністерства внутрішніх справ, зазначив, що: «Засоби масової інформації все частіше розповідають про черговий кривавий злочин як про звичну ознаку наших днів. Убивства знову стають буденними. Це ганьба для країни, яка проголосила курс на інтеграцію в благополучну Європу» [2].

Широкого поширення останнім часом набула в Україні торгівля людьми і особливо жінками та дітьми (громадянами України), які стають легкою здобиччю для організованої групи та злочинної організації у їх кримінальному бізнесі, що мають транснаціональний характер і розвиваються стрімкими темпами, серед яких домінують добре організовані кримінальні синдикати, а одержані прибутки використовуються для фінансування інших різновидів організованої

злочинної діяльності. Тому сьогодні проблема торгівлі людьми набула міжнародного масштабу і є одним із негативних явищ, з яким зіткнулося міжнародне співтовариство.

Одним із найнебезпечніших видів організованої злочинності, поряд із названими, є незаконний обіг наркотичних засобів (наркобізнес), що має тенденцію до зростання й загрожує національній безпеці не лише України, а й і планетарній загалом, оскільки йому притаманні транснаціональний характер, професіоналізм, висока технічна оснащеність злочинних угруповань, наявність власної розвідки й контррозвідки, володіння новітніми формами й методами протидії правоохоронним і судовим органам. Окрім цього, наркобізнес спричиняє збільшення кількості хворих на наркоманію, розростання корисливо-насильницької злочинності [3, с. 39].

Враховуючи те, що сучасне злочинне середовище має стійку тенденцію до вдосконалення злочинної діяльності, внутрішньої організованості, професіоналізму, технічної оснащеності тощо, важливим для забезпечення прав та законних інтересів особи, суспільства і держави від злочинних посягань організованої групи та злочинної організації є розробка сучасних заходів протидії. Основними серед таких заходів є: 1) політичні заходи, які спрямовані на ліквідацію політичної корупції, прозорості діяльності політичних партій, формування ними вищих державних органів на засадах високої моральності, професіоналізму, демократії, конкурсного підбору кадрів, ліквідації кумівства і т. ін.; 2) організаційно-правові, що спрямовані на удосконалення законодавства у сфері боротьби з організованою злочинністю та здійснення реформи органів кримінальної юстиції, метою якої є становлення в Україні системи кримінальної юстиції та органів правопорядку, що функціонує на засадах верховенства права відповідно до європейських стандартів і гарантує додержання прав людини й основоположних свобод та є спроможною на ранніх стадіях здійснювати профілактику проявів організованої злочинності, виявляти та документувати оперативно-розшуковими засобами її прояви, ефективно здійснювати досудове провадження та судовий розгляд кримінальних справ.

Література

1. Організована злочинність в Україні та країнах Європи: посіб. / за заг. ред. О.М. Джужі. – К.: Нац. ун-т внутр. справ, 2007. – 248 с.

2. Офіційне Інтернет-представництво Президента України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/news/data/14465.html>].

3. Злочинність у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів // Статист. звіт. про результати боротьби зі злочинністю в Україні за 2006 рік: МВС України, Департ. інформ. технологій. – К, 2007. – 39 с.